

**Adem Handžić**

## Sokograd kod Gračanice

(Izvod iz materijala za istraživački projekt «Gračanički kraj u tursko doba», koji je rahm. dr. Adem Handžić vodio prije dvadesetak godina po narudžbi Opštine Gračanica. Materijal se nalazi u Zavičajnoj zbirci Gračanica. n. p.)

Gospodar grada Sokola bio je knez Radivoj 1429. godine (kada se prvi put i spominje u historijskim izvorima n.p.). Spominje se i 2. 6. 1449. prilikom vjenčanja Radivoja sa Katarinom, kćerkom Nikole od Velike u Požeškoj županiji.

Turci su ga, po Kreševljakoviću, zauzeli 1512. a po Vegeri 1520. g. i od tada u njemu drže posadu kojom upravlja dizdar. Bio je u sastavu gradačačke kapetanije. Popravljen je 1777, a napušteniza 1840. 1838. u njemu je 7 topova.

Kod mjesta Gračanice na putu prema Gradačcu, iznad rječice Gračanice, na kupertom brijezu diže se srednjovjekovni utvrđeni grad Soko. Ovo ime grada nije rijetko, ono podsjeća na pticu Sokola što kruži zračnim visinama. Utvrda je jedan od najboljih primjera elastičnog negeometrijskog postavljanja na teren. Graditelj je na zaobljenom vrhu izgradio grad u tlocrtu u vidu izdužene elipse koja dosljedno prati oblik završetka brijeza. Utvrđenje je položeno u pravcu sjever-jug po dužoj osovini. Ulaz je na blažoj padini na zapadnoj strani, zaštićen nepravilnom šestougaonom kapi-kulom. Na istočnoj strani dvije polukule su štitile grad prema najjačoj strmini. Na južnom tjemenu elipse dizala se branič-kula. Dok je sjevernu stranu zaštićavao vrlo visoki bedem sa otvorima za građenje.

Dužina grada iznosi oko 43 metra, a širina oko 19 metara. Debljine zidova bedema i kula su različite – od 0,80 do 2,0 metra.

Sokograd kod Gračanice predstavlja jedan od najtipičnijih bosanskih srednjovjekovnih utvrđenih gradova po slobodnoj postavi na teren i po načinu izgradnje utvrde koja maksimalno koristi prednosti položaja.



Grad samo vremenski odgovara gotici, u svemu drugom on je jednostavno bosanski. Zaslužuje arheološka istraživanja, arheološku konzervaciju i arhitektonsku prezentaciju kao lijepo izletište sa malim ugostiteljskim sadržajem. Izvori i literatura: Jukić, 41. Klaić, Bosna, 176. Thalloczy, Studien, 79-80. Isthuanffius, Regni Hung.hist. VI, 55. Heffer, Glasnik Zemaljskog muzeja Sarajevo (1893), 553. Mazalić, Tešanj, Glasnik Zemaljskog muzeja Sarajevo (1953), 189. Glasnik Zemaljskog muzeja Sarajevo XX (1908), 98. Prilozi II, 168. Kreševljaković, Starine I, Stari bosanski gradovi, 22. Truhelka, Naši gradovi, 8 Vego Naselja bosanske srednjovjekovne države, 105. Kreševljaković, Prilozi II